

stichting PRITHIPURA Infant Home

Jaarverslag 2016

Beste vrienden van Prithipura,

Het is mij weer een groot genoegen om met u te mogen terugblikken op het jaar 2016 en met trots te vertellen over Prithipura en het werk van de Stichting. Het afgelopen jaar is op het gebied van grotere projecten rustig geweest. Dit is een bewuste keuze. Omdat we de afgelopen jaren grote investeringen hebben gedaan die zeer nodig waren, maakt dat er nu minder noodzaak is voor grotere projecten. Daartegenover staat dat de vraag naar hulp nog steeds groot is en de vraag naar ondersteuning bij kleinschaliger projecten groter. Ik kom hier later op terug.

Op het gebied van studenten en vrijwilligers was het wederom een goed jaar. Verschillende studenten reisden in groepjes en een enkele vrijwilliger individueel af naar Sri Lanka voor een stage of vrijwilligersperiode op een van de tehuizen van Prithipura. In dit verslag komen o.a. aan het woord Thomas Caris (vrijwilliger) en Lisette Rodenburg (docent buitenlandse stages), zij nemen u mee in hun ervaringen bij Prithipura.

Tijdens het schrijven van dit verslag word ik enigszins bedroeft en maak ik me wat zorgen. Sri Lanka kort in het nieuws. Er heerst momenteel een ernstige droogte wat voor vele problemen

zorgt. Een van de ergste droogte 's sinds de jaren '70. Hiervoor was Sri Lanka nog in het nieuws in verband met modderstromen door de hevige regenval. Hoewel de tehuizen van Prithipura niet direct in het gebied van de droogte liggen ondervindt het hele land hier problemen van. Denk aan het gebrek aan schoon drinkwater, water om te wassen, voor het verbouwen van gewassen, voor de rijstvelden en water voor de dieren. Dit geeft maar weer aan hoe vanzelfsprekend zaken voor ons zijn, we draaien de kraan open en er komt water uit. Die vanzelfsprekendheid is ook hetgeen

“Because even the smallest voice deserves to be heard”

we altijd terug horen van de studenten en vrijwilligers. Hoe goed we het hebben in Nederland en hoe vanzelfsprekend zaken zijn voor ons.

Dat is alleen maar fijn en goed, en tegelijkertijd staan we er niet altijd of misschien niet vaak genoeg bij stil. Het geeft ook aan dat uw hulp nog steeds nodig is, zodat we met de stichting kunnen blijven ondersteunen en mensen kunnen blijven sturen om niet alleen in middelen maar ook in kennis te investeren. Die kennisdeling is zeker geen eenrichtingsverkeer, leren van elkaar is belangrijk. Wij hebben dan het geluk te mogen leven in Nederland met onze vanzelfsprekendheden, deze maken niet dat we niet kunnen leren van een land als Sri Lanka en de mensen die er wonen en leven. Dit is een vaak terugkomend thema in de gesprekken met vrijwilligers en studenten als zij terug zijn. Stuk voor stuk geven zij aan dat ze meer geleerd hebben dan van te voren gedacht, los nog van wat je terug krijgt aan warmte, respect en vertrouwen in elkaar. Dat is een groot goed en mooi om te horen, op die manier groeien we steeds meer naar elkaar toe.

Nog even terug naar de projecten. De reden dat we niet in grote projecten hebben geïnvesteerd is heel simpel: de vraag naar kleinere projecten was groter. Denk hierbij aan ondersteuning bij de inhuur van een fysiotherapeut, of een aantal bewoners laten afreizen naar India om daar mee te doen aan sportwedstrijden of schoolmateriaal voor Cotagala school, de aanschaf van een generator en een watertank. Ook hebben wij onze eigen website vernieuwd. Dit was noodzakelijk omdat enerzijds de website bouwer de dienstverlening stopte en omdat de website onvoldoende aansloot bij de huidige tijd. De nieuwe website heeft een actuele koppeling met Facebook waardoor er beter te volgen is wat er allemaal gebeurt. Wij danken Infoland voor de jarenlange steun met betrekking tot de oude website. De nieuwe website heeft nog steeds het oude adres.

Bijzondere dank gaat naar het bedrijf Ecopark Breda B.V. en Waste Connection B.V. dat na een bezoek in Sri Lanka zo onder de indruk was, dat men besloot ons met een bijzondere bijdrage te steunen. Daarnaast waren er acties van de studenten van de Hogeschool Rotterdam (fysiotherapie en ergotherapie).

Voorbeelden hiervan zijn, aangepaste rolstoel voor Passat, een ziekenhuis bezoek voor Sangarika, een trap voor de fysiotherapeut om te oefenen met de kinderen, aanleg van een rolstoelpad op Cotagala, drie karren voor het wasgoed, naaigaren, verven van het Jananna gebouw op Prithipura, inrichting computer lokaal voor Cotagala school, zes nieuwe stoelen voor het winkeltje op Prithipura.

Ook waren er bijzondere bijdragen van Stichting Spie (onder andere verdikkingsmiddelen van Nutricia, verbandmateriaal specifiek voor doorligwonden) en Stichting Pelgrimshoeve.

Rest het mij u ontzettend te danken voor uw steun en veel lees plezier te wensen.

Marcel Reintjes

Voorzitter.

Drie maanden vrijwilligerswerk in de jungle van Cotagala

Na het behalen van mijn bachelordiploma in juli van vorig jaar besloot ik om een tussenjaar te nemen. Ik wist namelijk nog niet precies welk masterprogramma bij mij zou passen en ik was echt toe aan een nieuw soort uitdaging. Vrijwilligerswerk, het liefst in een ver land met een andere cultuur, sprak mij het meest aan. Natuurlijk leek het me ook leuk om een lange rondreis te maken, maar ik had erg sterk de drang om mezelf ook nuttig in te zetten. Mijn vader vertelde me dat een collega van hem in het bestuur zat van een Nederlandse stichting die zich inzette voor gehandicapten in Sri Lanka. Met deze collega, Bart Bolwijn, ben ik toen een vrijblijvend gesprek aangegaan. Ik werd meteen erg enthousiast van zijn verhalen over Prithipura, en we kwamen al snel tot de conclusie dat mijn hulp op de locatie Cotagala erg welkom zou zijn. Ik zou Engelse les kunnen gaan geven aan de kinderen van de school. Vervolgens ging ik het lange voorbereidingsproces in: de basis van het Singalees leren, vaccinaties halen, alle benodigde papieren regelen enzovoort...

Op 28 oktober 2016 was het dan eindelijk zover; ik vloog in mijn eentje van Frankfurt naar Colombo. De eerste dagen moest ik flink wennen aan de chaos, de drukte en de temperatuur van het alledaagse Sri Lankaanse leven. Toen ik echter aankwam op de Cotagala voelde ik me meteen thuis. Door de hoge ligging in de bergen was het klimaat veel aangener dan aan de benauwde westkust. Maar veel meer nog dan het klimaat waren het de kinderen die mij dat fijne gevoel bezorgden. Meteen bij aankomst hingen ze al letterlijk aan me. Omdat er op de Cotagala- locatie niet vaak vrijwilligers komen waren de kinderen dolenthousiast dat ik voor drie maanden bij hen kwam wonen. Toen ik een rondleiding kreeg, werd ik positief verrast door de kwaliteit van de gebouwen en voorzieningen.

Overall zag ik plaquettes van de Nederlandse Stichting Prithipura Infant Home, die de financiering van al die gebouwen en voorzieningen mede mogelijk hebben gemaakt. Harish, die samen met zijn vrouw Siri de leiding heeft, vertelde me dat ze dankzij de stichting de afgelopen 15 jaar een verharde weg,

elektriciteit en zo'n vijf moderne gebouwen hebben kunnen realiseren. Ik kan echt niet genoeg benadrukken wat dit voor de kinderen en volwassenen daar betekent en hoe dankbaar ze zijn. Tijdens mijn eerste schoolweek werd ik eigenlijk al meteen voor de spreekwoordelijke leeuwen gegooid; ik moest zelf al voor verschillende klassen staan. In het begin was vooral de taalbarrière een probleem, maar met enkele basiswoorden en handen en voeten kom je toch verrassend ver. In de weken die volgden leerde ik meer en meer woorden van het Singalees, waardoor ik uiteindelijk goed kon communiceren met de kinderen. Omdat ik de enige vrijwilliger was werd ik echt opgenomen in de community van Cotagala. Ik at na een paar

“Because even the smallest voice deserves to be heard”

dagen mijn rijst en curry al vlot op de traditionele wijze, met mijn hand, alsof ik nooit anders gedaan had. Ik heb in die drie maanden geen mes en vork aangeraakt... Doordat ik voortdurend in zo'n sterk contact stond met de kinderen kreeg ik ook echt een goede band met ze. Na een paar weken kende ik al zowat alle namen. Op een standaard dag staat iedereen om 5 uur in de ochtend op. Sommige kinderen helpen dan in de keuken met het bereiden van het ontbijt. De rest heeft allemaal een eigen stuk van het grote terrein dat ze vegeen. Rond 7:30 een ontbijt van rijst en curry, om vervolgens om 8:00 naar school te gaan. Om 13:30 is de school uit, en gaan de kinderen zich wassen en eten ze hun lunch. In de middag zijn er diverse activiteiten zoals dansen en handwerk. Ook speelde ik in de middag vaak cricket met ze. Rond 19:00 eten ze hun avondmaal, om vervolgens nog eventjes met z'n allen tv te kijken. Om 21:00 is iedereen in dromenland. Ik heb echt een prachtige tijd gehad in Sri Lanka. De band die ik heb opgebouwd met de kinderen (en volwassenen) is heel bijzonder. Toen het einde nabij kwam werd het dan ook heel moeilijk; in de dagen voor mijn vertrek waren al diverse kindjes aan het huilen. Sommigen smeekten me om te blijven. Echt heel aandoenlijk om te zien. Toen de dag van vertrek aanbrak kreeg ik van elke klas een prachtig knutselwerkje. Op de kaarten stonden teksten als: 'you are our best friend, please come back...' Aan dit verzoek zal ik in de toekomst zeker ook ooit tegemoet komen, want dit was zeker niet de laatste keer voor mij op Cotagala.

Thomas Caris

Samenwerking Prithipura en Hogeschool Rotterdam

In oktober 2011 kwamen er 2 ergotherapie studenten met een plan, zij wilde naar Prithipura om vrijwilligerswerk te doen. Dit lijkt een simpele vraag maar daar moet wel het een en ander voor geregeld worden zoals tickets, visum en afspraken met de opleiding over het missen van toetsen en onderwijs. Uiteindelijk was het in het voorjaar van 2012 zover, de studenten hadden alles geregeld en waren klaar om 4 weken weg te gaan. Dit was de start van een succesvolle samenwerking tussen Prithipura en de Hogeschool Rotterdam. Sindsdien gaan er elk jaar een student naar Prithipura. Inmiddels zijn er ongeveer 50 studenten naar Prithipura geweest. Het is een student gestuurd project waarbij zij de regie hebben. Zij organiseren en regelen alles zelf en worden daarin gefaciliteerd door de opleiding.

waarin staat wanneer wat moet gebeuren zoals informeren van nieuwe studenten, sollicitatie gesprekken en de afstemming met de opleiding. Elk jaar wordt de organisatie overgedragen aan studenten die naar Prithipura zijn geweest, zij hebben dan de taak om een nieuwe groep studenten te begeleiden. De studenten die terugkomen zijn een ervaring rijker. Zij maken kennis met hard werken, nieuwe vaardigheden en een bijzondere doelgroep. Hierdoor worden de meeste studenten zelfstandiger, ondernemender en leren bewuster keuzes te maken. Het werken bij Prithipura vraagt initiatief en een sprong in het

“Because even the smallest voice deserves to be heard”

diepe. Dat is voor de Nederlandse studenten niet altijd zo vanzelfsprekend. Ze weten van de verhalen wat ze kunnen verwachten maar de werkelijkheid is toch altijd anders. Vaak in positieve zin en soms in negatieve.

De samenwerking met Prithipura verloopt goed. In 2015 ben ik als docent zelf naar Prithipura geweest om een beter beeld te krijgen van de organisatie en de (on)mogelijkheden. Wij hebben de verschillende locaties bezocht en een goed beeld gekregen van wat studenten daar moeten doen. Een zeer waardevolle ervaring.

De communicatie verloopt, over het algemeen, via de studenten. Een keer per jaar is er een evaluatiemoment met studenten, Prithipura Nederland (Marcel) en een docent. Inmiddels heeft de samenwerking zich ook uitgebreid tot andere opleidingen. Het begon met de opleiding ergotherapie, een minor groep en sinds vorig jaar gaan er ook een fysiotherapie studenten.

Mogelijk dat komend jaar ook verpleegkunde studenten stage gaan lopen in Sri Lanka. Voor de Hogeschool Rotterdam is dit een waardevolle samenwerking. Wat betreft de opleiding ergotherapie hopen we deze samenwerking nog vele jaren voort te zetten. Bedankt voor de fijne samenwerking!

Lisette Rodenburg
Docent opleiding ergotherapie
Hogeschool Rotterdam

“Because even the smallest voice deserves to be heard”

De vuilverbrander.

Zoals we al in het jaarverslag van 2015 hadden vermeld, is het afval en de verwerking ervan in Sri Lanka een groot probleem. U heeft in dat verslag een tekening kunnen zien van de oven die we hebben gefinancierd om het vuilnis te verbranden op hoge temperatuur. We zijn dan ook trots, dat we nu kunnen

laten zien aan de hand van bijgaande foto's, dat de oven inmiddels geplaatst is en in bedrijf en naar volle tevredenheid. Zo dragen we ook aan het milieu ons steentje bij. Op de linker foto ziet u de oven in aanbouw en op de foto hieronder ziet u de trotse medewerker, David, die tot nu toe het afval ergens op het terrein moest verbranden. Dat is nu verleden tijd.

Door de hoge temperatuur die gegenereerd wordt in de oven, verbrandt vrijwel alles en blijft er maar een kleine hoeveelheid restafval achter, wat ook niet meer zo schadelijk is voor het milieu.

En omdat er een hoge schoorsteen aan de oven zit, hebben de burens ook niet zoveel last meer van de rook.

John Reintjes
Secretaris.

Financieel jaaroverzicht per 31 december 2016

Inkomsten

Donaties	€ 13.370,78
Ontvangen rente	€ 682,66
	<u>€ 14.053,44</u>

Kosten

Kosten t.b.v. Projecten

Prithipura	€ 15.632,00
Cotagala	€ 500,00
	<u>€ 16.132,00</u>

Overige kosten

Drukwerk	€ 306,13
Aanschaf computer	€ 793,00
Porti	€ 451,34
Bankkosten	€ 552,02
40 Jarig jubileum en afscheid Peter Verhees.	€ 668,50
	<u>€ 2.770,99</u>

Vermogen per 1 januari 2016

€ 55.595,78

Bij:

Totaal inkomsten € 14.053,44

Af:

Kosten t.b.v. projecten € 16.132,00

Overige kosten € 2.770,99

€ 18.902,99

Vermogen 31 december 2016

€ 50.746,23

In 2016 zijn weer diverse projecten gerealiseerd. Zo is er o.a. een generator en een watertank gekocht voor Prithipura.

Al deze projecten zijn mogelijk gemaakt door uw steun.

Wij danken u namens de bewoners van de tehuizen in Sri Lanka heel hartelijk voor uw bijdrage. Zonder uw bijdrage was en is het voor ons onmogelijk om de projecten te realiseren. Blijf ons steunen de komende jaren.

“Because even the smallest voice deserves to be heard”

ANBI status

Vanaf 2015 is het niet meer verplicht om een notariële akte op te laten maken voor het volledig aftrekbaar zijn zonder drempel van de giften aan Stichting Prithipura .

Dit kan ook met een overeenkomst "periodieke gift in geld" tussen u en onze stichting.

Voorwaarde is wel dat u 5 jaar lang een door u jaarlijks toegezegd bedrag aan ons doneert. U kunt de hoogte van de jaarlijkse gift zelf bepalen. Dit bedrag wordt opgenomen in de overeenkomst.

Een invulvoorbeeld van deze overeenkomst is beschikbaar op onze website of kunt u via email bij ons opvragen.

Heeft u interesse? Wij geven u graag nadere informatie en helpen u graag bij het invullen van de overeenkomst.

Penningmeester Stichting
Prithipura
Paméla Freriks

"Because even the smallest voice deserves to be heard"